

[Ch. Petersen.]

af de stadig skiftende Ordninger, som Rigsdagen vedtager. Embedsmændene faar mindre Tid og Lejlighed til at varetage deres egentlige Forretninger, hvilket kun kan blive til Skade for Statsbanerne. Endelig har jeg den Opfattelse, at hver Gang en Kommission har foreslaaet Statsbanernes Organisation og Administration ændret, er det til syvende og sidst ikke blevet bedre, snarere ringere — og utvivlsomt dyrere, fordi det som Regel er endt med Ansættelse af saa og saa mange nye Embedsmænd med dertil hørende Kontorer og Personale. Jeg synes ikke, disse Eksperimenter frister til Fortsættelse. Jeg tror derimod, at Ministeren ser rigtigt, naar han gør gældende, at den Reformering og Modernisering, der eventuelt skal til, maa hvile paa Forslag fra Statsbanerne selv eller fremkomme paa Ministerens Initiativ.

Nu hørte vi jo, da Ministeren gjorde Rede for sit Standpunkt til Lovforslaget, at der er iværksat Undersøgelser, og at disse staar paa for Tiden. Mon det saa ikke var bedre at afvente Resultatet deraf, før vi nedsetter den næste Statsbanekommission? Jeg tror det i hvert Fald. Naturligvis forstaar jeg meget vel, at Befolkningen føler sig forurolet ved det betydelige Underskud, Statsbanerne desværre møder med, men vi maa jo ikke glemme, at naar Underskuddet fremtræder med det betydelige Antal Millioner, det gør, er det netop, fordi vi i 1925 vedtog, at Statsbanerne skal forrente deres Anlægskapital med 5 pCt., og samtidig vedtog en Forhøjelse af Afskrivningsprocenten. Jeg hører ikke til dem, der har nogen stærk Tro paa, at det vil være muligt at opnaa denne Forrentning af Anlægskapitalen, i hvert Fald ikke uden at en betydelig Del deraf stadig vil fremtræde som Underskud paa Regnskabet, hvad der er i høj Grad uheldigt, og jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at nedsette Forrentningskravet til en noget lavere Procent, end der i Øjeblikket kræves. Det er, synes jeg, en fattig Trøst at fastholde en Rente paa 5 pCt. — jeg ved vel, at paa den kommende Finanslov er de 5 pCt. nedsat til 4½ pCt. —, naar der ikke er nogen Udsigt til, at dette kan ske uden ved at opføre et stort Underskud, som Statskassen skal dække. Jeg tror, man i den Henseende har stillet Statsbaneadministrationen overfor en uløselig Op-gave, og baade af Hensyn til Statsbanerne og af Hensyn til Skatteborgerne var det vistnok rigtigt at overveje dette Spørgsmaal

nøjere. Dertil behøves ingenlunde en Kommission som den, Lovforslaget omhandler.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stensballe) udtalte før, at Statsbanernes Personaleantal er stadig stigende. Ja, det undrer mig ikke, at det er det, naar Statsbanerne, som vi ved, af Konkurrencehensyn har sat mange flere Tog i Gang; det sker jo ikke, uden at der tillige kræves et vist Personale, og saa maa Personaleantallet være i Stigning, hvortil kommer, at Driftsberetningerne fra Banerne viser Fremgang i Antallet af Rejser, hvilket formentlig ogsaa skyldes, at der har været en Stigning i Toggangen.

Ogsaa jeg har med nogen Forundring hørt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gøre gældende, at de Undersøgelser, som den højtærede Minister har iværksat, er Lapperier. Jeg indrømmer, at de er af en noget anden Beskaffenhed end de Undersøgelser, det ærede Medlem iværksatte i den Tid, han var Minister; de tog jo væsentlig kun Sigte paa at forlænge Tjenestetiden for Tjenestemændene og ad den Vej fremkalde Beparelser. Det er ulige lettere at naa til Beparelser ad den Vej, men den nuværende højtærede Minister er jo af en anden Opfattelse og vil søge tilvejebragt en Simplificering, ikke ved en betydelig Forlængelse af Personalets Arbejdstid, men ved en bedre Tilrettelæggelse af Arbejdet og derigennem en bedre Udnyttelse af Personalet, og deri er jeg ingenlunde uenig med den højtærede Minister.

Ud fra disse Betragtninger, og idet jeg i øvrigt helt og holdent kan slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi er ude af Stand til at medvirke til Lovforslagets Fremme.

Tvede: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) udtalte, at der var Uro i Befolkningen over Statsbanernes store Underskud, og det er saa sandt, saa sandt, som det kan være. Hele den danske Stats Indkomst af Formueskatten, omtrent 31—32 Mill. Kr., sluges jo nu af Statsbanerne, naar man regner med Afskrivning og Forrentning. Det ærede Medlem henstillede, om man ikke kunde gaa bort fra Kravet herom. Ja, Staten kan naturligvis gaa bort derfra, fordi det drejer sig om en Statsinstitution; men naar man regner med en almindelig privat Virksomhed, som arbejder med Underskud, kan den ikke pludselig erklære: Vi ser nu bort fra Forrentning og Afskrivning, for i Regelen